

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: **A. K.**, nar. X
 st. přísl. X
 bytem X
 zastoupený Mgr. et Mgr. Václavem Klepšem, advokátem
 se sídlem náměstí Svobody 50, Sušice

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
 se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7 – Holešovice

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. OAM-56354/ZM-2023,

takto:

- I. Žalovaný je povinen** rozhodnout o žádosti žalobce ze dne 7. 8. 2023 o prodloužení zaměstnanecké karty, a to **do 30 dní** od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši **12 200 Kč**, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. et Mgr. Václava Klepše, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a replika k vyjádření

1. Žalobce v podané žalobě namítal, že dne 7. 8. 2023 doručil žalovanému žádost o prodloužení zaměstnanecké karty. Žalovaný o žádosti žalobce nerozhodl v zákonné lhůtě, proto podal žalobce ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“), jakožto k nadřízenému správnímu orgánu, dne 19. 10. 2023 žádost o přijetí opatření proti nečinnosti dle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Dne 31. 10. 2023 vydal žalovaný výzvu k doložení mzdového výměru. Dne 13. 11. 2023 žalobce tento mzdový výměr doplnil. Dne 14. 11. 2023 Komise vydala opatření proti nečinnosti, kterým uložila žalovanému, aby o žádosti rozhodl ve lhůtě 30 dní od odstranění nedostatků podání, které však již byly odstraněny dne 13. 11. 2023. Žalovaný nicméně rozhodnutí nevydal, proto žalobce dne 14. 12. 2023 podal žalobu na ochranu proti nečinnosti.
2. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že dne 1. 11. 2023 vyzval žalobce k odstranění vad žádosti doložením mzdového výměru. Ode dne 13. 11. 2023, kdy žalobce vadu odstranil, počala běžet lhůta stanovená Komisí k vydání rozhodnutí. Žalovaný dne 5. 12. 2023 vydal předkládací zprávu č. j. OAM-56354-17/ZM-2023, kterou byla žádost žalobce povolena. Žalobci byl dán termín 31. 1. 2024, aby se dostavil na pracoviště žalovaného za účelem odebrání biometrických údajů nezbytných pro vydání průkazu. Žaloba dle žalovaného postrádá bližší konkretizaci či argumentaci tvrzené nečinnosti. Žalovaný ve lhůtě dané Komisí vydal rozhodnutí, proto není a nebyl nečinný. Žaloba byla navíc sepsána již v době, kdy bylo o žádosti žalobce rozhodnuto.
3. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že vydáním předkládací zprávy ze dne 5. 12. 2023 nemohlo dojít ke stavění lhůty, jelikož v tu dobu byl již správní orgán nečinný. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017-24, a rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 15. 11. 2023, č. j. 5 A 38/2023-30, žalobce uvedl, že nemohlo dojít ke stavění lhůty, jelikož žalovaný nevydal pokyn v rámci zákonné lhůty k vydání rozhodnutí. Dle žalobce je podstatné, že bezvýsledně vyčerpал prostředky ochrany proti nečinnosti a nebylo rozhodnuto ve lhůtě a to nikoliv zaviněním žalobce. Žalobce o schválení své žádosti v době podání žaloby nevěděl a toto nebylo ani zřejmé z online sledování stavu řízení.

II. Posouzení žaloby

4. Městský soud žalobu posoudil, přičemž podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Městský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem souhlasili, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Veškeré podklady a listiny, z nichž městský soud vycházel a jichž se dovolávaly i procesní strany ve svých podáních, jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
5. Mezi stranami není sporný skutkový stav věci popsany výše, který odpovídá podkladům založeným ve správním spisu.
6. Městský soud se zabýval přípustností podané žaloby. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce vyčerpал prostředky na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. Za tento

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

prostředek se v režimu zákona o pobytu cizinců považuje podání žádosti o přijetí opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 11. 2023, č. j. 9 Azs 194/2023-40). Žalobce žádost podal a Komise o ní rozhodla. Skutečnost, zda žalobce vyčerpal *bezvýsledně* prostředek na ochranu proti nečinnosti v právě posuzované věci představuje i meritum sporu. Městský soud nicméně na tomto místě předznamenává, že žalobce vyčerpal prostředky nápravy *bezvýsledně*, když žalovaný o žádosti dosud nerozhodl, proto je i podaná žaloba přípustná.

7. Dále se městský soud zabýval důvodností podané žaloby, a dospěl k závěru, že je důvodná.
8. Podle § 42g zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění účinném do 19. 9. 2023 (znění účinné ke dni zahájení řízení o žádosti, viz i přechodná ustanovení k zákonu č. 173/2023 Sb.), platí, že *zaměstnaneckou kartou se rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána, nebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v odstavcích 7 až 10, a to ode dne uvedeného v oznámení.*
9. Podle § 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců *v případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti [...] se vydáním rozhodnutí rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu, jde-li o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti“.*
10. Podle § 169t odst. 8 zákona o pobytu cizinců *hodlá-li ministerstvo žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti [...] vyhovět, učiní o tom záznam do spisu.*
11. Podle § 169t odst. 9 zákona o pobytu cizinců *lhůta pro vydání rozhodnutí neběží ode dne, kdy byl do spisu učiněn záznam podle odstavce 8, do doby převzetí průkazu o povolení k pobytu.*
12. Z výše citovaného § 42g zákona o pobytu cizinců vyplývá, že zaměstnanecká karta je povolením k dlouhodobému pobytu, proto se na ni vztahují ustanovení § 169t odst. 7, 8 a 9 zákona o pobytu cizinců.
13. Podle § 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců je prodloužení zaměstnanecké karty vydáno až převzetím průkazu o povolení k pobytu. Ke stejnému závěru dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 11. 2021, č. j. 1 Azs 221/2021-32, č. 4284/2022 Sb. NSS, kde kasační soud uvedl, že „*mezi účastníky není sporná otázka, kdy je vydáno rozhodnutí o zaměstnanecké kartě. Podle § 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců se v případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti vydáním rozhodnutí rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017 - 24, potvrdil, že vydáním rozhodnutí o žádosti o zaměstnaneckou kartu nelze rozumět vydání předkládací zprávy ani interního pokynu k udělení víza za účelem převzetí.*“ Ve věci tak ke dni vydání tohoto rozsudku nedošlo k vydání rozhodnutí, jelikož sám žalovaný uvedl, že žalobci byl dán termín 31. 1. 2024, aby se dostavil na pracoviště žalovaného za účelem odebrání biometrických údajů nezbytných pro vydání průkazu.
14. Podle § 169t odst. 8 a 9 zákona o pobytu cizinců je řízení přerušeno od učinění záznamu do spisu o tom, že žalovaný hodlá žádosti vyhovět. Předkládací zpráva ze dne 5. 12. 2023 je dle soudu svoji povahou právě takovým záznamem. Řízení o žádosti tak bylo přerušeno. Soud se proto zabýval otázkou, zda vydání předkládací zprávy ze dne 5. 12. 2023 (záznamu) má pro nyní posuzované řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti nějaké důsledky. Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu totiž platí, že k tomu, aby lhůta pro vydání

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

rozhodnutí byla v době přerušení řízení stále zachována, je třeba, aby nedošlo před přerušením řízení k jejímu marnému uplynutí (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2013, č. j. 5 Ans 4/2012-20, č. 2871/2013 Sb. NSS, a dále např. ze dne 22. 7. 2020, č. j. 1 Azs 200/2020-31, č. 4086/2020 Sb. NSS, ze dne 9. 3. 2022, č. j. 10 Azs 170/2020-30, nebo ze dne 3. 3. 2023, č. j. 1 As 4/2023-25).

15. Komise v posuzované věci přijala opatření proti nečinnosti. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, č. 2785/2013 Sb. NSS, přijetím opatření proti nečinnosti nadřízeným správním orgánem je presumován fakt, že správní orgán byl nečinný a správní soud již není oprávněn tento závěr přehodnocovat. Žalovaný tak byl nečinný. Nicméně následně vydal záznam ze dne 5. 12. 2023 v době, kterou mu určila Komise k vydání rozhodnutí (30 dní od odstranění vad žádosti, jež byly odstraněny 13. 11. 2023). Soud se tak zabýval otázkou, zda příkaz nadřízeného orgánu vydat rozhodnutí v nějaké lhůtě způsobuje, že v době, ve které tato lhůta běžela, správní orgán již není nečinný, i když do té doby byl.
16. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 5. 2017, č. j. 1 Azs 270/2016-32, uvedl, že „v nyní projednávané věci je přitom rozhodující, zda v průběhu správního řízení o žádosti stěžovatele o vydání povolení k trvalému pobytu mohly některé úkony stavět, případně přerušit běh lhůty pro vydání rozhodnutí a tím odsunout počátek běhu lhůty pro podání správní žaloby. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nikoli. OAMP usnesením z 28. 11. 2014 sice řízení přerušil a podle § 65 správního řádu se v případě přerušení řízení lhůta pro vydání rozhodnutí staví, ale řízení bylo přerušeno až po marném uplynutí lhůty stanovené zákonem pro vydání rozhodnutí. K tomu, aby lhůta pro vydání rozhodnutí byla v době přerušení řízení stále zachována, je třeba, aby nedošlo před přerušením řízení k jejímu marnému uplynutí [...] Lhůta stanovená v opatření Komise proti nečinnosti však nemůže být chápána tak, že by zakládala novou lhůtu pro vydání rozhodnutí správního orgánu či že by tuto lhůtu prodlužovala. Opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu bylo sice prostředkem, který bylo třeba bezvýsledně vyčerpat, aby žalobci svědčila aktivní legitimace k podání nečinnostní žaloby (§ 79 odst. 1 věty první s. ř. s.), avšak běh lhůty pro podání žaloby se stále i po vydání opatření proti nečinnosti, v němž byla správnímu orgánu prvého stupně stanovena lhůta pro vydání rozhodnutí, odvíjí od marného uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí stanovené zákonem.“ V dané věci přitom kasační soud uvedl, že lhůta pro vydání rozhodnutí uplynula dne 11. 8. 2014 (bod [13] rozsudku) a nadřízený správní orgán vydával opakovaně opatření proti nečinnosti dne 3. 12. 2015, 21. 12. 2015 a 11. 2. 2016 (bod [2] rozsudku). Ve věci, kterou posuzoval Nejvyšší správní soud, tak uplynula lhůta k vydání rozhodnutí, následně prvostupňový správní orgán přerušil řízení, což kasační soud označil za nezpůsobilé pro stavení lhůty pro vydání rozhodnutí, a následně nadřízený správní orgán vydával opatření proti nečinnosti. Nemá-li přerušení řízení žádný efekt na lhůtu pro vydání rozhodnutí za situace, kdy je sice správní orgán již v prodlení s vydáním rozhodnutí, ale jeho nečinnost ještě nedeklaruje nadřízený správní orgán vydáním opatření proti nečinnosti, argumentem *a minori ad maius* musí nutně takové přerušení řízení mít patřičný vliv na běh lhůty pro vydání rozhodnutí i tehdy, vydal-li nadřízený orgán opatření proti nečinnosti, čímž se presumovala nečinnost prvostupňového správního, kterou správní soud není oprávněn přezkoumat. Jinými slovy, skutečnost, že nadřízený orgán přikáže prvostupňovému správnímu orgánu vydat rozhodnutí v určité lhůtě, nezpůsobuje, že nečinnost prvostupňového správního orgánu je napravena a zhojena. Prvostupňový správní orgán je v takovém případě stále ve stavu nečinnosti.

17. Městský soud uzavírá, že v nyní posuzované věci byl prvostupňový správní orgán nečinný, což deklarovala Komise vydáním opatření proti nečinnosti. Následné přerušení řízení vydáním předkládací zprávy dne 5. 12. 2023 proto nezpůsobuje zachování lhůty k vydání rozhodnutí. V době vydání tohoto rozsudku je tak žalovaný stále nečinný, proto soud výrokem I tohoto rozsudku rozhodl dle § 81 odst. 2 s. ř. s. tak, aby o žádosti žalobce žalovaný rozhodl ve lhůtě 30 dní od právní moci tohoto rozsudku.
18. K námitce žalobce, že žaloba postrádá bližší konkretizaci, soud uvádí, že v žalobě je dostatečně popsán skutkový stav, ze kterého plyne, že žalovaný je nečinný. K námitce, že žaloba byla podána v době, kdy bylo o žádosti žalobce rozhodnuto, soud odkazuje na bod [13] tohoto rozsudku, kde bylo vysvětleno, že vydáním rozhodnutí není vypracování předkládací zprávy ale až převzetí zaměstnanecké karty.
19. Ohledně lhůty, ve které má žalovaný rozhodnout, považuje městský soud vzhledem k délce zákonné lhůty stanovené pro vydání rozhodnutí [60 dnů dle § 169t odst. 6 písm. i) zákona o pobytu cizinců], s ohledem na dosavadní délku řízení (pět měsíců) a procesní stav žádosti lhůtu 30 dní za přiměřenou.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

20. Z výše uvedených důvodů městský soud rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.
21. Výrok o náhradě nákladů řízení žalobce je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšný žalobce má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, jež sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 2 000 Kč a z nákladů zastoupení advokátem. Jejich výši soud určil v souladu s vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni provedení jednotlivých úkonů, a jsou tvořeny odměnou za tři úkony právní služby po 3 100 Kč, a to za převzetí a přípravu zastoupení, za sepsání žaloby a repliku k vyjádření žalovaného [§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu], a paušální náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý z těchto dvou úkonů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Žalobcovy náklady řízení v celkové výši 12 200 Kč je žalovaný povinen nahradit žalobci v přiměřené 30denní lhůtě k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. leden 2024

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.